

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 661

09 tháng 03 năm 2008

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHẦN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Trực Chỉ

*Trực chỉ một đường thông nẻo chánh,
Hành thông tâm đạo tự tâm hành,
Qui nguyên giếng mối rõ thanh quang,
Trời ban mùi đạo tự quang hành*

Vi Kiên

Mục Bé Tám từ 23/05/98 đến 29/05/98

Copyright 2008 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Thương tình phát khởi từ đâu ?
- 2) Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có cần trước sau như một không ?
- 3) Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có hữu ích gì không ?
- 4) Tu mà còn tủi thân thì phải làm sao ?
- 5) Muốn có sự vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?
- 6) Xuyên qua tình đời có gì lạ ?
- 7) Từ đâu đem lại sự hòa bình của nội tâm ?

<p>1) Cairns, 23/05/98 7 : 40 AM <i>Hỏi : Thương tình phát khởi từ đâu ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thương tình phát khởi từ sự khổ tâm tự thoát khỏi được, nhiên hậu mới quý giá trị của tình thương phát khởi từ chất lượng từ bi mà ra</p> <p>Kệ : <i>Từ bi chất phát lại dung hòa Khó khổ không than lại thiết tha Cứu giúp thương yêu lại quý mến Tình thương cao đẹp lại chan hòa</i></p>	<p>2) Cairns, 24/05/98 12 : 15 AM <i>Hỏi : Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có cần trước sau như một không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người tu Vô Vi rất cần tư tưởng và hành động trước sau như một và thật thà trong xây dựng thì rất dễ tiến hóa theo chân động của cần khôn vũ trụ, điện năng sẽ tự đạt tới sự quân bình trong nội thức</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chất phát lại càng minh Ý lại không còn tự xét mình Đòi đạo song hành qui một mối Bình tâm phán xét triển tâm linh</i></p>
<p>3) Sydney, 25/05/98 4 : 00 AM <i>Hỏi : Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nó là một pháp cho mọi pháp, tự mình khử trừ lưu thanh, giúp cho hành giả tự lập lại trật tự phù hợp với nguyên lý của Trời Phật mà tu, sẽ không còn ngỡ ngàng trên đường đời cũng như đường đạo, chỉ giúp cho tôn giáo mà chính mình đã chọn, càng ngày càng thông cảm và dũng mãnh tu hơn, bước vào nguyên lý của Trời Đất mà hành sự</p> <p>Kệ : <i>Khai thông trí tuệ dẫn thân vào Thực triển khai thông chẳng thấp cao Giải bỏ trần tâm hành triết giới Giải thông đời đạo chẳng tô màu</i></p>	<p>4) Sydney, 26/05/98 3 : 26 AM <i>Hỏi : Tu mà còn tui thân thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Tu mà còn tui thân là chưa thật sự dẫn thân hành pháp, tâm chưa mở trí chưa khai, miệt mài trong vọng động, làm sai mà tưởng mình làm đúng, chưa chịu ăn năn sám hối, cải tiến tâm linh, miệng nói thanh tịnh nhưng kỳ thật chưa thanh tịnh, vẫn là con ma, chỉ biết lợi dụng mà không hành đúng pháp</p> <p>Kệ : <i>Tu tâm không sửa vẫn sai lầm Lợi dụng không tu tự phá tâm Không dừng không tu không tự tiến Sai lầm vẫn giữ khó truy tâm</i></p>
<p>5) Sydney, 27/05/98 5 : 25 AM <i>Hỏi : Muốn có sự vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn có sự vui trong thanh tịnh thì phải thật tâm hành pháp, hòa hợp với cần khôn vũ trụ, sẽ không bị sự kích động và phản động của ngoại cảnh, thẳng tiến một con đường thanh tịnh và sáng lạng của tâm hồn, tự mình giải tỏa mọi sự lo âu, mà tận hưởng sự thanh nhẹ của Trời Phật</p> <p>Kệ : <i>Tu tâm giải tỏa trước muôn phần Sáng lạng chơn hồn tự xét phân Đời tạm cũng là nơi thức giác Sửa mình tiến hóa tự mình phân</i></p>	<p>6) Sydney, 28/05/98 4 : 45 AM <i>Hỏi : Xuyên qua tình đời có gì lạ ?</i></p> <p>Đáp : Thừa xuyên qua tình đời luôn luôn có sự tham sống sợ chết, tự tạo sự bất ổn cho chính mình. Người tu chơn sẽ biết rõ có đến sẽ có đi, sẽ không còn bận tâm về sự sống chết, nhưng chỉ bận tâm về sự tu sửa mà thôi</p> <p>Kệ : <i>Xuyên qua không đứng lại ngôi Kích động triển miên chẳng có thôi Khó khổ chính mình tâm tự tạo Qui y Phật Pháp chẳng tham tòi</i></p>

7) Sydney, 29/05/98 4 : 25 AM

Hỏi : Từ đâu đem lại sự hòa bình của nội tâm ?

Đáp : Thừa từ sự phát triển luồng điện của nội tâm, đạt tới sự quân bình sẽ đem lại sự hòa bình của nội tâm, mặt mày lúc nào cũng an vui

Kệ :

*Quân bình trí tuệ vẫn hòa vui
Không phải bạc tiền mới đổi mùi
Trí tuệ phân minh tự giác minh
Hành trình rõ rệt thật là vui*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHỈ CÓ CÁI PHÁP LUÂN ĐỀ MỞ CHO TẤT CẢ (BÀI GIẢNG NĂM 1977)

Giữ thanh tạo lập tảng nền

Qui y chơn pháp tâm bền vững tu

Mình giữ thanh, giữ cho phần thanh nhẹ, mình hướng thượng, tôi đã thường cất nghĩa cho các bạn: cái hơi thở của các bạn là thanh, mà càng Pháp Luân chừng nào thì càng thấy thanh nhẹ. Hồi trước làm ề ạch, bây giờ làm càng ngày càng nhẹ thì tạo lập tảng nền, thấy có sự bình thản để đứng vững trong tư tưởng chúng ta.

Qui y chơn pháp bền vững: chúng ta trở về sự không động cái tâm mới vững tu.

Tu cho thanh đạt rõ mù

Chính ta động loạn tạo ngu đời đời

Mình tu cho thanh đạt rõ mù, mình hiểu được, rõ mù là hiểu được việc này việc kia việc nọ, tối tăm do mình động mà thôi.

Chính ta động loạn tạo ngu đời đời: chúng ta động loạn tạo ngu đời đời cho chúng ta, tất cả phải hiểu có bề trên sắp đặt, có an bài, nếu không có sự an bài, chúng ta đâu có hơi thở. Mà nếu không có hơi thở thì chúng ta đâu có gặp nghịch cảnh động loạn. Từ cảnh động loạn đó, mà chúng ta giải. Trước kia các bạn chưa biết làm PL các bạn thấy động một chút là thôi, muốn chết đi, nhưng mà bây giờ động rồi các bạn làm PL, một chập nó ổn định thì cái hơi thở nó mới giải được cho chúng ta sự động loạn.

THƠ

ẢNH THẦY

Tôi treo ảnh thầy

Vì lòng thành kính

Không vì mê tín

Xin cầu bốc lên

Tôi treo ảnh thầy

Giác ngộ huân từ

Trước hình tín ngưỡng

Thực hành tự cứu

Thầy không tự tôn

Tự tôi tôn ngài

Nhưng không ý lại

Tự mình tiến đạo

Ảnh Thầy trang trọng ngự trên tường

Ảnh mắt sáng ngời điển tọa thương

Nghiêm khắc sắc thần nhìn đệ tử

Tự tu tự cứu tiến thiên đường

Phúc Tâm Cà Mau 14/2/2008

====

ĐẦU XUÂN NHẮN BẠN THIÊN!

Xuân đến, Xuân đi, Xuân lại đến

Bạn Thiên ta hồi gắng về trên

Quanh quần làm chi nơi hạ giới

Phù du tạm bợ có chi bền.

Về trên thanh nhẹ bước thênh thang

Vĩnh cửu mùa Xuân, ấy THIÊN ĐĂNG

Sống không động loạn, chân hạnh phúc

Cùng tu, cùng tiến, chớ sang ngang.

Mỗi một ngày qua, ngày lại qua

Tâm Đạo đơm đầy, nở thêm hoa
Công phu, công quả, công trình nhớ
Ngày ngày thăng tiến với thăng hoa.
Tân Phú ngày 12-02-2008
Thanh Dũng

=====
CẢM XÚC VỚI GIA TRANG

Mỗi lần cất bước tới Gia Trang
Sao thấy lòng ta thật nhẹ nhàng
Niềm vui, hạnh phúc dào dạt thế
Tỷ, muội, đệ, huynh, một gia cang.

Muốn biết ở đâu thế gian này
TÌNH THƯƠNG chân thật, VÔ VI đây
Anh em bạn hữu, không cao thấp
Cũng chẳng sang, hèn, thật đẹp thay.

Đệ, huynh, tỷ muội dìu nhau tiến
Trao đổi chân tình tiến triển miên
Giúp nhau vượt khỏi bao thử thách
Bến giác đây rồi, hội THIÊN TIÊN

Có thể nào quên ơn GIA CHỦ?
Phước đây, ân điển thả tâm từ
Thương yêu tha thứ đều tất cả
Diễn quang trải rộng khắp "HOA LU"
Tân Phú ngày 25-02-2008
Thanh Dũng

=====
PLVVKHHBPP

(I)

PHÁP báu THẤY trao đã rõ ràng
LÝ làm chi nữa với mơ màng
VÔ danh – vô lợi - vô chi hết
VI diệu thậm thâm rõ THIÊN ĐÀNG
KHOA hành ba pháp nhớ đừng quên
HOC sao cho kỹ chớ uyên thuyên
HUYỀN vi xa thăm giờ quang sáng
BÍ pháp chân truyền dạy bảo khuyên
PHẬT thanh thanh mãi niềm an lạc

PHÁP vàng trân quý - nhớ truyền trao
Tân Phú, 22h ngày 28-01-2008
Thanh Dũng

(II)

PHÁP chánh Đạo thâm quyết nhớ hành
LÝ Trời siêu diệu - sống an lành
VÔ danh-vô lợi-vô toan tính
VI hiển-vi thật-thoát tử sanh
KHOA này-khoa khoa cuối kỳ mật pháp
HOC kỹ, hành siêng qua bão táp
HUYỀN vi mờ mịt, nay quang sáng
BÍ pháp chân truyền lan rộng khắp
PHẬT Cha trông chờ ta từng phút
PHÁP báu truyền trao đến mọi nhà.
Tân Phú, 6h30 ngày 29-01-2008
Thanh Dũng

=====
Qui Hội Tình Thương CAIRNS -AUSTRALIA

Tặng Bạn Đạo Hoàng văn Hoa + Lê Tấn Quốc.

TRỜI BAN AN ĐIỂN
QUI HỘI TÌNH NGƯỜI
QUI HỘI TÌNH BẠN
QUI HỘI TÌNH THƯƠNG
BÊN THẦY BÊN BẠN
Ở KHẮP NƠI NƠI
HỌC HỎI KHÔNG NGỪNG
THỰC HÀNH TU TIẾN
PHÁP LÝ VÔ VI
SÁNG CHOANG BỜI TRỜI
TỰ GIÁC TÌNH BẠN
TÌNH NGƯỜI TÌNH THƯƠNG
CỨU KHỔ BAN VUI
CAIRNS - AUSTRALIA
CHUNG VUI CHUNG THIÊN
CÙNG NHAU GÓP SỨC
XÂY DỰNG VÔ VI
QUI HỘI TÌNH BẠN .
5 thành Cử Chi 3-3-2008

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Dương Văn Hảo là ba của B/Đ Dương Văn Đê và Judy Nguyễn, sinh năm 1902 từ trần ngày 12 tháng 2 năm 2008 tức ngày 6 tháng Giêng năm Mậu Tý tại Biên Hòa, Việt Nam, hưởng thọ 97 tuổi sớm siêu thăng tịnh độ. Cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo năm châu.

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Bà Cụ Trần Thị Bát sinh năm 1917, mất ngày 23-12-2007 Đinh Hợi hưởng thọ 90 tuổi tại Huế VN, là Thân Mẫu của bạn đạo Chế Quang Thoại cư ngụ tại Perth.

Xin quý bạn đạo cầu nguyện cho hương linh của Cụ sớm vãng sanh về nơi cực lạc .

3) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Anh Phan Văn Tần chồng chị Phan Thị Nhung sanh năm Ất Dậu 64 tuổi, mất ngày 03-03-2008 vào lúc 12. 45pm tại Perth, Tây Úc. Xin cầu chúc cho hương hồn của Anh sớm được siêu thăng tịnh độ.

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc xin thành thật phân ưu cùng gia đình Anh Chế Quang Thoại và gia đình chị Phan Thị Nhung.

Thành kính cảm ơn quý các bạn đạo

HAHVV TÂY ÚC

Báo cáo về tình trạng sức khỏe của Đức Thầy trong tuần 01/03/2008 – 07/03/2008

Thầy đã xuất viện sáng ngày 06/03/2008 sau 22 ngày điều trị tại bệnh Viện St Luc (lúc đầu ở phòng cấp cứu, sau đó được chuyển sang khoa lo cho người già)

Tuy được xuất viện nhưng trường hợp sức khỏe của Thầy được bác sĩ nhà thương xếp vào loại nặng. Vì lý do đó, chúng tôi có mượn một nơi kang trang và yên tĩnh để Thầy tịnh dưỡng. Thầy cần một thời gian dài để điều chỉnh thuốc men và chờ vết mổ lành.

Hiện nay, bác sĩ, dược sĩ vẫn theo dõi Thầy hàng ngày. Y tá đến tận nhà để thử máu và điều chỉnh thuốc men vì số lượng thuốc xử dụng hiện nay lên đến 13 thứ khác nhau, uống và chích, vào những giờ nhất định. Giờ ăn giấc ngủ cần được ổn định.

Xin lược thuật ít hàng về tình trạng sức khỏe của Thầy vào đầu tháng 12/2007 (trước Đại Hội Philadelphia). Sau khi đi khám bệnh với bác sĩ về Thân và Tim, Thầy đã phải dùng đến 9-10 thứ thuốc khác nhau rồi. Bác sĩ đã khuyên không nên di chuyển xa và hẹn gặp lại một tháng sau, vào ngày 14/01/2008 để tái khám vì tình trạng khá nặng (lúc trước thì 3 hay 6 tháng mới tái khám). Nhưng đến ngày hẹn, Thầy còn ở San Diego, nên phải xin ngày hẹn khác, sớm nhất vào ngày 04/03/2008. Chưa kịp tái khám, thì Thầy đã phải nhập viện cấp cứu ngày 13 tháng 2 2008.

Thầy có nói là bạn đạo nếu cần liên lạc với Thầy, trong thời gian tịnh dưỡng, có thể gọi anh Lý Vĩnh số điện thoại 514-5615990 để ghi danh. Anh Lý Vĩnh sẽ trình lên, tùy Thầy quyết định và sẽ thông báo cho bạn đạo hay.

Bác sĩ đã dặn chúng tôi là theo tình trạng sức khỏe hiện tại, Thầy rất cần nghỉ ngơi.

Kính thư

Phan Cao Thăng

Chuyến Đi Thăm Đức Thầy Tại Montréal

Chuyến bay United đáp xuống phi trường Montréal 3 người chúng tôi gồm chị Thủy, Thanh, và Hòa được chứng kiến một cảnh tuyết rơi bao phủ cả thành phố Montréal thật tuyệt đẹp. Tôi mừng tượng đến mùa Giáng Sinh nào đó nhưng sự thực mùa này là sửa soạn vào lễ Phục Sinh (Easter) rồi, một ngày lễ trọng đại của những người theo Thiên chúa giáo.

Chúng tôi mượn xe trực chỉ đến bệnh viện để thăm Đức Thầy. Tôi nghĩ chắc là Thầy phải gầy yếu, mệt mỏi, phải dây nhợ chẳng chịt như bao nhiêu bệnh nhân khác nhưng khi đến nơi tôi thờ phào nhẹ nhõm. Thầy đang chậm bước đi, tôi vội chạy tới ôm Thầy và hôn tay Thầy để thỏa lòng mong nhớ thì lạ thay một luồng hơi ấm tỏa khắp người tôi, những ưu tư, lo lắng theo tôi trong suốt chuyến bay vượt tan theo mây khói. Thầy âm thầm bước từng bước không nói một lời nào. Để phá tan bầu không khí im lặng, tôi hỏi Thầy "Thầy có còn nhớ con không?" Thầy nói "Mày là con hoang đàng". Tôi thắc mắc "con hoang đàng" là gì nhi? Tôi hỏi lại Thầy nhưng người không trả lời, mấy phút trôi qua rồi tôi cũng quên khuấy mất và nhường Thầy lại cho các bạn đạo khác. Phòng chờ đợi hơi nhỏ nhưng cũng chứa tới khoảng 20 người. Hầu hết là các bạn đạo kéo đến từ buổi sáng cho đến 9 giờ tối là hết giờ thăm bệnh làm cho các bệnh nhân khác ngày nào cũng phải ghen tỵ.

Ngày thứ nhì chúng tôi được phép vào thăm Thầy lúc 2:30 chiều. Các bạn đạo từ phương xa như Cali thì có chị Khang, Thanh Mai ở Las Vegas, Hùng ở New Mexico và gia đình chị Mộng Nguyệt, bé Nhã, gia đình Minh Loan từ Virginia lái xe 11 tiếng tới -- thật tâm phúc tràn đầy. Trong lúc chờ đợi Đức Thầy, anh Lý Vĩnh có phen trần là anh nghe tin Thầy bệnh, anh cấp tốc bay qua với "one way ticket" mà còn bị dèm pha là phản động. Anh Lý Vĩnh ơi! Anh đừng có lo, chỉ cần anh thật lòng thì Thầy chứng tâm anh là được rồi còn chuyện phản động thì người nào làm thì chỉ có mình và ba cõi biết thôi; hơi đâu bận tâm làm gì. Công lao của anh và các anh chị lo cho Thầy rồi đây các bạn đạo thế giới dần dần sẽ hiểu và thông cảm cho các anh chị hơn. Đến đây thì Đức Thầy từ từ bước ra để chúng tôi được chiêm ngưỡng oai phong nhưng đầy lòng từ bi của Người. Thầy nhìn từng người như đang âm thầm ban chiếu ơn lành sau những chuyến bay đường trường của bạn đạo. Chị Khang trình lá thư của ông Bảy mà ông đã nắn nót viết từng chữ mấy tiếng đồng hồ mới xong để hỏi thăm sức khỏe của người em mình nghe thật cảm động. Chúng tôi lần lượt được phép chụp hình cùng Đức Thầy. Thầy vẫn hồng hào, vẫn tròn tròn, vẫn nghiêm nghị. Anh Lý Vĩnh phải nhắc Thầy cười thì Thầy chỉ mỉm cười, làn môi cánh bướm trông thật duyên dáng làm sao. Tôi nhìn Đức Thầy không chớp mắt. Anh Lý Vĩnh hỏi tôi có tâm sự gì với Thầy không? Tôi như được mở cờ trong bụng và bắt đầu huyên thuyên kể chuyện đêm qua ngủ tại thiền viện "Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới". "Thưa Thầy, chúng con đêm qua thiền rất thanh nhẹ. Chúng con cùng nhau hướng tâm về Đức Thầy thì chị Thủy thấy Thầy được bao trùm bởi một khối ánh sáng thật rực rỡ và Đức Thầy nói Thầy chỉ đi theo đường hướng thanh tịnh chứ không theo đường hướng động loạn". Kể đến đây thì Đức Thầy khóc, tôi đành im lặng và cũng muốn khóc theo nhưng lại sợ Đức Thầy bị xúc động nên chuyển qua hướng khác bằng cách kể chuyện vui. Đức Thầy ngồi chơi với chúng tôi khoảng 30 phút thì đi vào phòng riêng. Chúng tôi từ giã nhau, mỗi người một ngã và hẹn gặp lại ngày mai.

Ngày thứ 3, chúng tôi tới phòng đợi. Bạn đạo quá đông, Đức Thầy hiểu ý nên đi bộ qua phòng đọc báo, bước chân của Thầy rất nhẹ nhàng và nhanh nhẹn. Tôi được hân hạnh ngồi sát bên Đức Thầy và thổ thề cùng Thầy "Thầy ơi, tháng này là tháng chúa Giêsu chịu chết và bị đóng đinh trên thập tự giá. Thấy vì thương chúng con nên gánh hết tất cả tội lỗi của chúng con". Thầy nhìn tôi rồi tát nhẹ một cái lên má. Tôi chột nói "Thầy ơi, Chúa nói nếu có ai vả anh chị em má bên phải, hãy để người đó vả luôn má bên kia." Đức Thầy nhìn tôi và tát nhẹ vào má tôi lia lịa. Anh Lý Vĩnh thương Thầy nên nói Thầy đừng tát coi chừng mỏi tay nhưng Đức Thầy vẫn tiếp tục tát vào má kia lia lịa. Tôi không đếm được bao nhiêu lần nhưng trong lòng cảm nhận được nhiều sự thương yêu đậm ấm. Người tôi nóng bừng, đầu tôi mát rượi như có một luồng

thanh khí rút trên bộ đầu. Tôi thăm đội ơn Đức Thầy đã ban cho tôi nhiều ân sủng đến thế. Anh Thanh thì ham vui nên có ý đồ muốn ở lại đến cuối tuần mới về nhưng Thầy bắt được ý đó nên nói "Mày phải về lo đi làm, ở đây làm gì!" Đức Thầy rất sáng suốt và siêu việt nhìn rõ từng ý nghĩ của từng người. Về đến thiền viện chúng tôi không sao ngủ được, cứ thiền và niệm Phật để được giữ mãi những giây phút thần tiên tuyệt vời ấy. Thật là thương bạn đạo, ai cũng ưu tư, lo lắng và bồn chồn vì không biết Đức Thầy của mình ra sao. Nhưng được Đức Thầy trấn an bằng câu nói sau "Đừng có lo. Thân xác Thầy đã có Thượng Đế lo, chúng con cứ thanh tịnh mà lo tu đi".

Ngày thứ 4, Đức Thầy nằm trên giường nửa ngủ, nửa tỉnh. Tôi ngồi bên mà hồi tưởng lại những kỉ niệm êm đềm ngày xa xưa cùng Đức Thầy, những hạnh đức sâu dày, những cay đắng của cuộc đời mà chưa bao giờ Người than vãn hay đổ lỗi cho ai dù chính kẻ đó hại Thầy, phá Thầy, hay phản bội Thầy. Vì Đức Thầy đã đặc đạo và nhìn thấy rõ luật nhân quả mà Đức Thầy thường hay nhắc nhở "Vô Vi không có cửa nhưng có lửa chận đường". Những ngọn lửa đó sẽ đốt cháy những ai có tà ý hãm hại người tu Vô Vi hoặc lấy đạo tạo đời. Các bạn ơi, chúng mình cố gắng lo tu, sửa tâm, sửa tánh thì Đức Thầy của chúng ta mới tươi vui và khỏe mạnh. Đừng đam mê động loạn, tranh chấp, tị hiềm tới ngày nào đó Đức Thầy dở lá bài thanh tịnh cuối cùng ra thì chúng mình chỉ có tan hồn tan xác thôi.

Tới đây cũng là ngày cuối của chuyên viếng thăm Đức Thầy. Chúng con đội ơn Đức Thầy đã cho chúng con được sống những chuỗi ngày, những giây phút bên Thầy thật là hạnh phúc và chúng con cũng kính chúc Đức Thầy mau sớm bình phục. Nhân đây, chúng tôi cũng không quên cảm ơn anh Hoàng và chị Mỹ Kim đã tận tình giúp đỡ từ miếng ăn đến chỗ ngủ.

Nguyện xin Thượng Đế ban ơn lành cho Đức Thầy và tất cả các bạn đạo khắp năm châu.

Kính bái,

Thanh & Hòa
(viết trên máy bay về San Diego đêm 5 tháng 3 năm 2008)